

Неустрашимостта на Петра Великий отъ морето.

Петра първий единъ пхтъ постигнало голѣмо бѣдствие въ пхтуванието си по Бѣло море; и най-опитнитѣ мореплаватели са обзели отъ страхъ и ужасъ отъ голѣмата морска буря, само Петъръ, съ единъ прость морякъ, който управлявалъ кормилото, стоялъ бодро и неизгубилъ рѣшимостта си; на товъ сжщия корабъ са намирали и нѣколцина иностранци, които той зель съ себеси изъ Архангелскъ; единъ отъ тѣхъ говори послѣдхющия начинъ за туй бѣдственно приключение: „Когато царя, въ 1694 год., тргна изъ Архангелското пристанище за въ Океяна, такъва страшна буря, са повдигна, щото всичкитѣ които бѣхъ съ него потхнахъ въ чрезвѣчаенъ ужасъ, въ голѣмъ страхъ, и започенахъ да са молатъ и да са преуготовляватъ за смъртъ; единъ само младия господаръ са показа нечувствителенъ къмъ яростта на развълнуваното море. Той, като са обѣща равнодушно, че ако са избави живъ и ако му непричинхтъ препятствие нѣкои правителствени работи, ще отиде въ Римъ да са поклони на коститѣ на святаго Петра — негова покровитель — са приближи до моряка който управляваше кормилото и започена да го насърдава; той съ весело лице утешаваше тоже всичкитѣ хора, ободряваше ги, показваше длъжноститѣ имъ и имъ олекчаваше пълнитѣ съ униние и отчаяние пораженни сърдца.“

Туй свидѣтелство е отъ голѣма важность, защото е написано отъ иностранецъ, който неможе да бжде пристрастенъ.

Ний ще допълнимъ всичко туй съ слѣдхющото. Казания морякъ, който управлявалъ кормилото билъ